

გაზეთის უინაარსი

საგულისხმო სწავლები

იმერეთის სამეფოელობის პრეტესტი მთავარ-ანგელოზის ეკლესიის ამბების გამო.

რუსეთში „მეზინები“ მიწის მოითხოვენ. ნიენი ნოვგოროდში სორმოვოს ქარხნებში გაფიცვა.

როსტოვში „ბოლშევიკების“ მეთაურობით არეულობა.

ესპანეთში პოლიტიკური კრიზისი.

საფრანგეთის და რუსეთის ფრონტზე გერმანელებს იერიშები მოაქვთ.

გერმანელებს საფრანგეთის ფრონტიდან რუსეთის ფრონტზე ჯარი გადმოჰყავთ.

მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოების დეპუტატები სტოკჰოლმში ჩავიდნენ. მათ გერმანელები, კაუტსკი და ჰააზე მიეგებნენ.

ავსტრიის იმპერატორმა ამინსტია გამოაცხადა.

წერილები

მეთაური. ქალთა შრომა საქართველოში.

მ. ადამაშვილი. ფინეთი საფრთხეშია.

დარიგება საქალაქო არჩევნებისათვის.

გლეხთა ყრილობის ანგარიში.

საქართველო

ქართველ ტენიკოსთა საზოგადოების სატერიტორიული სექციის წევრებს კრება ექნებოდა თბილისში 27-ს, საღამოს 8 საათზე, თავდაზნაურთა საკრებულოს დარბაზში. კრებამ უნდა აირჩიოს სექციის თავმჯდომარე და მდივანი.

ღვინის აკრძალვის გამო. ამიერკავკასიის კომისარიატს სხვა და სხვა კუთხიდან წერილები მოსდის, რომლებშიც ითხოვნიან, რომ რადიკალურ წინაშე მხოლოდ შეგნებობას მისდევინ; გლეხები პურს ჰყაღებდნენ დღინში აღებული ფულით, მაგრამ რადიკალური გლეხების აკრძალვა იქნა არ გეგმიური, შემოდგომაზე მოსალოდნელია დამწვეული ხალხის არეულობა.

უკრაინა და კარგუნი. ჯარისკაცი ითვბოხლებს და მხარობდა მეტეჟე სამთო ბატარეაში, არტილერიის მეთევ ბრიგადაში არხრუმის მხარეს. მარტის 28-ს ავადმყოფობის გამო ლაზარეთში გადაზავნეს და მას შემდეგ მისმა დედამამ არაფერი იცის რა მისი, თუ ვინმე იცის რამე მის შესახებ გვაცნობოს ამ მისამართით, თბილისი, მთავარი სახელოსნო გავართა ცხუ, ივანე ხედელოძეს.

გლეხთა დავაგაზაპის ყრილობა. თბილისში 22 ყრილობა. სახურახთა საკითხი. დღეს კრება არკვევს სასურსათო მდგომარეობას კავკასიაში და კერძოდ ამიერკავკასიაში. დიდ მოსვენებას კითხულობს ბ-ნი ბისი. მისი მოსწონებით ომის პირველ დღეებში სასურსათო საქმეს არაფერი არ ჩაუფიქრებია, ვინაიდან რუსეთი მეფურე ქვეყანად ითვლებოდა, რომელიც დასავლეთ ევროპაში იმყოფებოდა სურსათის ჰაზარდით, მაგრამ ერთი მხრივ ძველი მთავრობის მუხანათობამ და მეორე მხრივ ხარისხი გადიდებამ. მაგალითად იმამ-დე სასურსათო ჯარის 30 მილიონი ფუქელი უნდებოდა, ამ ეამდე კი სასურსათო 65 მილიონი ფუქელი უნდებოდა, მცხოვრებლებს იმამდე სასურსათო 26-30 მილიონი ფუქელი უნდებოდა. თუმცა დღეს სასურსათო საქმე ახალმა მთავრობამ ხელთ აიღო, მაგრამ საქმე მინც გამწვავებულია, მიზეზი ის არის, რომ ხალხი არ არის მიჩვეული საზოგადოებრივ მუშაობას. სასურსათო კრიზისი მეტისმეტად გამწვავებულია ამიერკავკასიაში. როგორც გამოანგარიშებულია არც მომავლში იქნება სასურსათო საქმე კარგ პირობებში ამიერკავკასიისთვის. მაგალითად ქუთაისის გუბერნიის მიმართული სასურსათო დავაგაზაპი უფლებს მცხოვრებლებს გარდა ოსურგეთის და სენაკის მაზრებისა, სადაც მისაგავსებელი ცუდი პირობები უჩნის. თბილისის გუბერნიის მიმართული სასურსათო კრიზისი ოლქისა სადაც ბრინჯს ძლიერ ცუდი პირობები უჩნის. ბაქოს გუბერნიის მიმართული კუდი იქნება, ყარსის და ერევნის გუბერნიებში მოსავალი ცუდი იქნება, განისა და შავი ზღვის გუბერნიებში ადგილობრივ მოსავალი სასურსათო, ადგილობრივ ცუდი-საშუალოდ კი ამ გუბერნიებში მოსავალი მცხოვრებლებს არ ეყოფათ. სულ სხვა სურათია არდლითა კავკასიაში. იქ მოსავალი წესს ძლიერ კარგი იქნება, მაგრამ ვეჭვობთ რომ რკინის გზამ შესდგომს სურსათის გადმოტანა. მომსახურების ერთი მაგალითი მოჰყავს, ამ ეამდე ჩრდილო კავკასიის სადგურებზე 4 მილიონი ფუქელი არის დაგროვილი, ამიტომ მის მსხუნველის აზრით საქმის მოგვარება სასურსათო კომიტეტს ძალუძს. მომსახურებელი ამტკიცებს პურის მონაპოვლის უზიარტელობას და კრებს მოუწოდებს, რომ მიღებული იქნას მისი რეზოლუცია სასურსათო საკითხის შესახებ:

1) დაუყონებლივ შემოღებულ იქნას ამიერკავკასიაში პურის მონაპოვლი.

2) უნდა ჩაევალიონ სოფლის ხალხს, რომ ყოველ მხრივ მხარი დაუჭიროს სასურსათო კომიტეტებს.

3) გამოანგარიშებულ იქნას პირანხლის რაოდენობა ჩვენში.

4) დაწყებული იქნას ხარჯის ნორმა და რაც შეეძლება ზედმეტი ხარჯები მოსპობილი იქნას.

მოსწონების შემდეგ იმართება კამათი სასურსათო საკითხის შესახებ. პირველად ლაპარაკობს ზორბე გეტჩინაიანი, აღნიშნავს რთულ მდგომარეობას გუბერნიის მხარისა, სადაც ერთ დროს მთავრობამ ფუქელი უფლებს ორ მანეთად შეისყიდა და ახლა კი მცხოვრებლებზე ფუქელს და თანაც უფლებს 10 მანეთად ჰყიდის.

ტერ-გრაგორიანი აღნიშნავს, რომ მრავალ ალკასასურსათო კომიტეტის წევრები მცხვრებლების მიერ კი არ ირჩიებიან არც ერთი, არამედ დანიშნული უნდა იქნებოდნენ. მოჰყავს—მაგალითები, რომ ეს კომიტეტები კრებებს იღებენ და სურსათის მცხოვრებლების მაგიერ მდიდრებზე ჰყიდიან. მოითხოვს, რომ ასეთ შემთხვევაში კომიტეტები ხელახლად იქნას არჩეული. ლაპარაკობს კიდევ რამდენიმე პირი, თითქმის იმისვე იმეორებენ, გარდა მისიჭრადისა, რომელიც თხოვლობს, რომ მთავრობის მიერ ხალხი იყოს გამოგზავნილი, უკიდურეს შემთხვევაში ხალხი მოსავლის მოკრეფის გერ შეძლებს. თხოვლობს აგრეთვე, რომ სოფლებში გადაზავნენ იქნა ცხენებიც კამათი გრძელდება. მრავალი ორატორია ჩაწერილი. წინადადება, რომ ორატორების რიცხვი დალაპარაკის ვადა განსაზღვრულ იქნას. თხოვლობენ აგრეთვე კამათის სრულიად შეწყვეტას და საქმის საგანგებო სეციის გადართვას. უკანასკნელ წინადადებას კენჭი ყარა და უმრავლესობის მიერ მიღებულ იქნა.

საგულისხმო პრეზის წინაშე საგულისხმო დანაშაულები

თბილისში 12-ს სწავლის წინაშე დანიშნულ საგულისხმო კრების წინაშე საგულისხმო მოქმედება. საბჭოს საქმეების დამთავრების შემდეგ სრულიად რუსეთის საგულისხმო კრებაც დაიწყება.

დღეს 12 საათზე სასურსათო ტრამპში დახილ იქნა სადღესასწაულო პარაკლისი. კიციის მიტროპოლიტ ვლადიმირის კრებებზე დაუწყებლობის გამო, კრებას თავმჯდომარეობდა არქიპისკოპოსი პლატონი.

საქმის დადგინა 10 სექციის დაარსება:

სრულიად რუსეთის საგულისხმო ყრილობის მოსაწვევ დროსა და არჩევნის წესის საკითხისათვის.

რუსეთის უმაღლეს საგულისხმო მმართველობის და საქართველოსა და ფინეთის ეკლესიების მოწყობისათვის.

რუსეთის ეკლესიის პოლიტიკურ მდგომარეობისათვის; ეპარქიების მოწყობა და ოლქის მიტროპოლიტისათვის.

საგულისხმო სასამართლო; სამრევლო რეფორმისათვის; სტრუქტურული დაცვით, ერთმორწმუნეობისათვის; ეკლესიის დამოკიდებულებისათვის;

საეკლესიო წირვალოცვისათვის დამოკიდებულებისათვის;

მონასტრების და ბერ-მონაზონთა მდგომარეობისათვის.

საეკლესიო მეურნეობისათვის; სასწავლებლებისათვის.

თუშეთის გასაჭირი

ჯერ იხე მზინი, როდესაც საქართველოს თავის თავი თვითვე ეკუთვნოდა, თუშეთი საქონლის მოშენებას მისდევდა. თუშეთის ბუნება იმდენ მოსავალს არ იძლეოდა, რომ თუშე წლის წლობის განმავლობაში თავი, სწორედ იქ გარამოხდა იყო ერთი იმ მთავრეს მიზეზთაგანი, რომელიც თუშე იარაღ ხელში აღებინებდა მოსაზღვრე ჩრან დაღესტნის მიხედში რომ მხლით ებრუნა საზრდო. ეხლაც ალგ ალგ სჩანს ბილიკი, რომელიც თუშეთიდან კავკასიის ნის უმთავრეს ქულის სერ-სერ ჩადის ქარის (შაქათა-ლი) თავს. ამ ბილიკით ეძახიან „სათუშო ბილიკს“. ამ ბილიკით ჩადიოდენ დაღესტნის მძიმეობით თუშეთი დაღესტნის უკანაში, ტყვედებდნენ მათი საქონელს, სწავდნენ სოფლებს, ვინამდგარებდნენ საქონელს და ბარგი-ბარანი თღვრობდნენ შინ ბრუნდებოდნენ. ქარის თუ ლხინი თუშე თუ არ ეყოლებოდა საკლავი, მივიდოდა მხოლოდთან და გტყუდა: „ერთი ორი საკლავი მამეცია და, როცა აფელათ, ე. ი. სამტრედიის გავალი, დაგინებოდა. მეზობელიც დაუყარებლივ აძღვდა. თუშეთის სამტრედიელ ნაგარდობა ჩანდა-დაღესტანში, მათი შეტევაზე ქისტ-ტყვედებდნენ, სოფლებს დაწვა-დაბუგვა ბევრ თუშურ ლეკებშია მოთხრობილი.

რასაკვირველია ამ ნაირი ცხოვრება ვერ დააქმნა უფლებდა თუშე. ერთ დღეს თუ შიძლარი იყო, ხუთ დღეს შიძლარი და ამ შიშლიში ატარებდა წუთი-სოფელი. ბოლოს და ბოლოს გონება გაეხსნა თუშეს, და იმ შეგნებამდინ მივიდა, რომ ისეთი ცხოვრება არ იყო მისთვის საბილილო, ვერ ჩაუყრიდა თავის ცხოვრებას მეტიერ საუფლებს. სხვა-თესავს, საზოგადოდ მეურნეობას ვერ მიჰყოფდა ხელს, რადგან-ც ამაში ბუნება ვერ უწყობდა ხელს, ჰქონდა ერთად ერთი გზა, ეს გზა იყო საქონლის მოშენება. საქონ-

ლის მოშენებას კი ხელს უწყობდა როგორც მთა ისე ბარი. თუშეც დაადგა ამ გზას. მიჰყო ხელი საქონლის მოშენებას. პირველად თუშეთი ჩამოიდგინა საზამთროდ კახეთში და იქ უყენებდნენ ცხვარს გადამზრის სოფლების ბოლოში. შემდეგ და შემდეგ იწყეს დენა შარაპში, რომლის მიზლით უნდა როგორც საგაზაფხულო და საშემოდგომო, ისე საზამთრო საძაგრებო.

თავისუფლად შედგლით თუშებს ცხვარს დაყენება და ძაფება კახეთის ყველ სოფლის ბოლოში და შირაქი. არავის არ შეეძლო დღევანდელი თუშეთისთვის. მეფე თეიმურაზი, ნამეტნავათ ერთკლე მებრეე ძალიან სცილოდებდნენ, რომ ცხვარს მოშენება გავრცელებოდა საშემოდგომო; ამისათვის დაღ შედგათებს აძღვდნენ მეცხვარეებს სამ-კრების შირაქი. ცხვარი ნელ-ნელა მრავლდებოდა. თუშეთიც უფრო და უფრო მუყაითად მოიკიდნენ მეცხვარეობას. მაგრამ არც ისე ადვილი იყო იმ დროს ცხვარს დეგნა-მოშენება. საქართველოს გარშემორტყმული დაუძინებელი მტერი—მთაში ჩან-ლეკები და ბარში ისევე ჰარბელაქნელები და თაორები მოსვენებას არ აძლევდნენ თუშებს. გარდა წვიროსწორი მტაცებლობისა, რომელიც საზოგადო მოკლენა იყო მთაში, გამოდიოდა მთელი ლაშქარი და დღე იყო თუშეთს უფრო ეკუთვნებდნენ მეცხვარეობა. თუშებს, ჰპოცდნენ ცხვარს პატრონ-მეწყემსებს და ცხვარი კი ათითასობოდა მისი დიდობილით თავიანთ ქვეყანაში. თუშეთში ძვირად უსვამდნენ ჩან-ლეკ-თათარს თავდასხმას, მტაცებლობას.

იღვროდა სისხლი, არ არის თუშეთში, ან შირაქში ისეთი ოლაგი, რომ არ მოწყურდეს თუშის სისხლით. პღვრიდა თუშის სისხლს, გაფორებული ებრძოდა რიცხვით მასზე ბევრად ძლიერ მტერს. ბევრმა დრომ განდგინა ამ ბრძოლაში, მაგრამ ბოლოს და ბოლოს გამარჯვებული მაინც თუშები დარჩნენ. შედარებით დაშვად და ქვეყანა, ნამეტნავად მას შემდეგ, რაც დაიპირეს შამილი, აშკარად ვეღარ მტაცებლობდნენ ჩან-ლეკ თაორები. თუშე შეძლება მიეცა მშვიდად, უშინადად მიეღოთ თავის ცხვარისთვის. ამ მშვიდმა, უშინარმა მოვლამ თავის ნაყოფი გამოიღო. ისე გამარჯვდნენ თუშემა ცხვარი და ცხენი, რომ ახარეყოთ საზამთროდ შირაქი და საზაფხულოდ თუშეთის მთები. თუშებმა გაიწვამოწვიეს.

მოშენდა თუშის საქონლით. ორმოც-ათამოცდაათი ცხვარს წინად ერთ თუშე ათასი სული ცხვარი თუ ჰყავდა იმეათი მოკლენა იყო, ეხლა კი ორი-სამი ათასიც ბევრსა ჰყავს.

თუშმა გაითქვა სახელი როგორც მეცხვარე, როგორც ცხვარის მოშენებელი. ეხლაც ყოველ ქართველ მეცხვარეს: ფშაველს, კიხეულს, მთიულს თუშეს ეძახიან თაორები, ბერძნები, სომხები და საქართველოს თბილისში მცხოვრები სხვა ტომები. თბილისში ყველი, საკლავი, გრძო რომ იყიდონ ფშავლისაგან, ან სხვა მთიელისაგან, თუშისაგან ვიყავო გიტყვიან. ეს იმით აიხსნება, რომ საქართველოში განსაკუთრებით ცხვარის მოშენებელი ძველადვე თუშები იყვნენ.

კარგი სახელი მოიხვეჭა ბაზარზე თუშის საქონლები, როგორც მტყულები, ყველი, ერბო, საკლავი და სხვ.

მოლონიერდა თუშის ქონებრივად და ამ ქონებრივ მოლონიერებასთან ერთად გონებრივადაც განვითარდა. მეცხვარეობა ისეთი ხელობაა, რომ კაცს ცხოვრების ყოველ დარგში აფარჯინებს. მეცხვარე ჰყადის და ყაღდობს, დალის თავის საქონლით მთაში, ბარში, მხედება სხვა და სხვა ხალხს, ექს მასთან სავაჭრო საქმე, ეცნობა მის ზნე-ჩვეულებებს, გონების თვალსაზრისს, ენას, საზოგადოდ ცხოვრებას, ერთი სიტყვით შედარებით ფართოა მისი ცხოვრების ასპარეზი. ამ გონებრივ განვითარებას უნდა მივსწვრივთ, რომ ეხლა თუშეთში, უფრო უფრო უფრო, ძირედი არის სწავლა-განათლებისადმი ლტოლვილება. მაგალითად დღეს წოვა თუშეთში ორმოც წლის ქვეით არა მხოლოდ მოიპოვებულენ ენათმეცნიერების მიზნებისათვის, რომ უფრო-კითხვა არ იცოდეს. სიფულ ალგანის ორ კლასიანი სასწავლებელი საგნა მოსწავლეთაგან მათი მთავარი საგნები და სხვა სოფლებში—ზოგი იჩიოდრება, ზოგი იძალადებს, ვისაც ცხვარიდან ფული შერჩა წვირალ ვაჭრობას დაიწყეს. ერთი სიტყვით თუშის „სახეს იცვლის თუშე. გადაშენდება და გადაგვარდება.

მაშინ ჯვარი უნდა დაუსვათ თუშებს ამ ძველადვე გიბობით განთქმულ, გაუტყნულ, ამაჟ, პარდაპარ, ნიქურ და ფაზულ გონებთან ხალხს.

იგ. ბუჭურაული.

დიდებულად იყო აღიარებული და ის ხალხი, რომლის წინააღმდეგობაშია ამ შურით, არ მოკლდება, ზედნეირ აყავების გზას დაადგება!

მაგრამ ასეცაა იმის. გაცილებს საქართველოს ახალგაზრდა, სიცოცხლით აღსავსე შვილები. მოირწყო მათი სისხლით მთავრელები (კაც რუსეთიდან დაწყებული ცხელ მესალოტამის ველებამდინ. გაციად ყველა ჯანსილი გვაკაცო და შინ დარჩა მიხეტი და წვირალ-ფეხობა.

განსაკუთრებით მძიმე მცვა-ბეობაში ჩაგარდა მეცხვარე თუშე. შესადარებელი არ არის მეურნეობა და მეცხვარეობა. მიწა მაინც და მაინც არსად არ წვადა, მოგლა-პარტოზობა არა სჭირია, თუ დღეს არ მოიხვინა არ მოითესა, ხვალ მოიხვინება და მოითესება. გაჭირების დროს, როგორც ეხლა, მეურნეობას ხნიერი გვაკაცო კიდევ შესძლებს, მოიხვედნენ 15-16 წლის ვაჭებს, დედაკაცობას, და მოხვინა-მოითესეს; დღეს ასეც არის ჩვენ სოფლებში, რომ გაიაროთ, ყველგან მინდობოთ თუ მოსტან-ვენებებში დაიწახვარა მომუშავეთ ქალაქი კაცებს, ქალებს და ბავშვებს. სულ სხვა მეცხვარეობა. დღე და ღამ ჯოხზე ყუდილი, დღე-ღამეების და სიცხე-სიცხეების ტრება, მთელი კვირობით და თვეობით ცხვარს დენა. ბარდან მთაში, მთადან ბარში, ბძალა იარაღი ხელში ნარჩისა და კაცობა. ყველა იმას, რასაკვირველია ხნიერი ვერც კაცი და ვერც ქალი ფიქრუროდ ვერ აიტანს. სწორედ ეს არის, რომ ჯვარი გაწვევის დროს ბევრმა თუშმა, ვისაც სხვა მომკლელი არა ჰყავდა, მოუსო ჯოხი თავის ცხვარს და გააჭიდა.

ფარას-ფარაზე მიერეკებიან თაორეკები თუშის განთქმულ ცხვარს გულ-ამომჯდარი, თვალციფლიანი აცილებს თუშის თავის კლასის ქვეშე შეიღობი-თი აღზრდილ ცხვარს. ამდენი ამაგი, ქირა-გარამი, დღე-ღამის ტეგა...

ვინც არ გაყვია მისი ცხვარიც სათუთოში, მამა-პაპიდანვე მოყვინებელი მტერი თუშებისა, ეხლაც მტაცებლობით მცხოვრები ქისტები, გაღაღებულნი თაორეკების მთაში და ახალ სისტემის თოფით შეიარაღებული ჰპოცდნენ თუშეს მწყემსებს და იტაცებს ცხვარს. გამოდინან ქისტები სათაორეკის ოკუპაში, ასობით. ვინ დაუღვება წინ, ვინ არის პატრონი? პატრონი შორს ბრძოლის ველზე გმირულად ანთხევა სისხლს და მის ქონებას—ცხვარს-კი და მცველი, უბრალო გულშემატყვიანი-კი არა ჰყავს. სწინაა თუშები, სადაც ჯერ-არს, ემუდარებინა: გვიშველეთ დაგინებნით ამ შინაურ მტრისაგან, ვილტუებით, ხელიდან გვეცლება მთელი ავლა-დიდება. თუ თქვენ არა, შეიღობი მაინც დაგვიტარებთ, თუ შეიღობს არ დაგვიტარებთ, იარაღ მაინც მოეცეცით დანარჩენებს, რომ ჩვენ თავაღ შეგვეძლოს ჩვენი თავის, ჩვენი ქონების დაცვა.—მაგრამ ყველაფერი ამაღი რჩება.

ამ რიგად ხელიდან ეცლებათ ოფ-შებს ცხოვრების სასასარ—ცხვარი, საზოგადოდ საქონლის მოშენება. მეურნეობას ჯერ-ჯერობით ვერ მიჰყვები თუშე, ამისთვის არც სამყოფი მ-წაქვს, არც საამისო ცოდნა და არც შეჩვეულია მიწის მუშაობას. მამოტი იცხოვრებ თუშებში?—უნდა ნელ-ნელა დაიქაქსნენ, დაიფანტნენ აქეთ-იქით დაბა-ქალაქებში, სხვა და სხვა სოფლებში—ზოგი იჩიოდრება, ზოგი იძალადებს, ვისაც ცხვარიდან ფული შერჩა წვირალ ვაჭრობას დაიწყეს. ერთი სიტყვით თუშის „სახეს იცვლის თუშე. გადაშენდება და გადაგვარდება.

მაშინ ჯვარი უნდა დაუსვათ თუშებს ამ ძველადვე გიბობით განთქმულ, გაუტყნულ, ამაჟ, პარდაპარ, ნიქურ და ფაზულ გონებთან ხალხს.

იგ. ბუჭურაული.

დარიგება

ქალაქის თვითმართველობის არჩევნებისთვის

1. ქალაქის თვითმართველობა ადგილობრივი ორგანიზაციების დახმარებით, ყოველ დღის მხარობს, რომ დაჩქარებით მოახდინონ ქალაქის საბჭოს მხონსების არჩევნები თან ხვად ახალ გამოცემულ დროებითი წესების (დროებითი მთავრობის დადგინება 15 აპრილ-დან 1917 წ., განყოფილება II, დამატება I კანონი და განგარტულებათა კრებუი 1917 წ. მუხლი 529).

2. ქალაქის გამგეობანი წინა მუხ-ში მისწინებულ საარჩენო დროებითი წესების გამოყენებისათვისავე შეუდგებიან ქალაქის საარჩენო სიერ-შედგენას და აგრეთვე ქალაქის კრებო

დასაჯა. ნაცემი დამნაშავენი საგად-მყოფოში გაგზავნეს.

ამერიკელ ვებებს ესპანეთში მისვლა აკრძალა.

გაღრმადი. თბილისს 17 (დავით-ბულია). მცფს ახალი დეკრეტი ამი-ერიკიდან ყველა ემბაროზე სასაზღვრო-სა სუბმარინებს აღკრძალა ესპანეთის წყლებში სიარული და ესპანეთის ნავთსადგურებში შესვლა.

საჩუქნოების დამცავი ხუროთების აღკრძალვა.

პიტროპოლი. თბილისს 17 (და-ვით-ბულია). შინაგან საქმეთა მინსტრიდან ყველა ემბაროზე სასაზღვრო-სა სუბმარინებს აღკრძალა ესპანეთის წყლებში სიარული და ესპანეთის ნავთსადგურებში შესვლა.

საქართველოში დეპუტატთა მთავარ-ანგელოზის ვალდებულების ამბების გამო

მუშათაში. თბილისს 22. იმერეთის სამეფოელობის აღმასრულებელი კომიტეტი პრეტესტს აცხადებს ეპასკოპოს გრიგორის მიერ ავღარბის მთავარ-ანგელოზის ეკლესიის ქართველ მღვდლის გადაყენების გამო. ეს მოკლენა საშინოა, რადგან მის თავის-სუფალ რუსეთის ცხოვრების შესარ-ცხვენად რუსებსა და ქართველებს შორის შეუძლიან შეტაკება გამოიწვიოს. ამიტომ იმერეთის სამეფოელობის კომიტეტი სთხოვს ამიერ კავკასიის საგანგებო კომიტეტს ძლიერი საშუა-ლებანი ირონოს დათრგუნვილ სიმა-როლის აღსადგენად და ეკლესიის ისეთ მეთაურთა ასალგამავად, და ამით დაა-მშვიდოს მოაწმუნე ქართველთა დამ-ცირებული საჩუქნოებრივ გრძნობა. იმერეთის სამეფოელობის აღმასრუ-ლებელ კომიტეტის თავმჯდომარე არ-ქიმანდრიტი ნესტორი.

პრეტესტი

თბილისი.

გაფიცვის მქადაგებელი. თბი-სათვის 22-ს, ღამით, ვილაც უცნობი პირნი (ქალები და ვაჭები) კლუბებში დადიონენ და მოსამსახურებებს გაფი-ციისათვის აქებებდნენ. ზოგიერთი გა-მოუცდელი მოსამსახურენი შეშინდნენ, გაფიცვაზე თანხობა გამოუჰხადეს და რაღაც ქალაღზე ხელ მოუწვიეს, ხოლო ზოგიერთი კლუბებიდან მოქა-დაქნი გამოაძევეს მოსამსახურებმა, რადგან კარგად იციან, რომ გაფიცვის მიხედნა მოსამსახურეთა კავშირის საბჭოს საქმე, და არა ყრბო პართა.

სურსათი. თბილისს 23-ს, სა-სურსათო კომიტეტის სახელობაზე მი-გვიდა ქალაქის მცხოვრებთათვის 19 ვაგონი ფქვილი და 6 ვაგონი ხორბა-ლი, ხოლო სომეხთა გადმოხვეწულ-ებისათვის 2 ვაგონი ფქვილი და 2 ვაგ-ონი ხორბალი.

ახალი წიგნი. რედაქციამ მი-იღო ახალი წიგნი, „საუბარა ხოლერა-ზე და მისგან დამცველ ზომებზე“ ე. ფებს.

პაპოვისა, თარგმანი გვიანე ლომოური-სა, პრივ-დოცენტ ე. დამბარაშვილის რედაქტორობით გამოცემა მოსკოვის ქართულ სამეცნიერო საზოგადოების სამეცნიერო სექციისა.

ქალაქის სახურახთა კომიტეტი. თბილისს 22-ს კომიტეტის სახე-ლობაზე მოვიდა; ქალაქის მცხოვრებ-თათვის 7 ვაგ. ფქვილი, სომეხთა ლტოლვილთათვის 1 ვაგ. ფქვილი და 1 ვაგ. ხორბალი. კომიტეტის სანიხრო კომისიამ თბილისს 21-ს, სხვათა შო-რის, ნიხრი დაწვეა ნავთზე. დიდ სა-წყობში ფუთი ნავთი ეღირება 3 მ. 45 კპ., პარა საწყობში 3 მან. 80 კპ., ხოლო სახურახში მიტრ-ილი ფუთი 4 მან. გირვანქა 10 კპ.

ჯარის კაცთა ოჯახების ხარჯი. ჯარის კაცთა ოჯახებზე მზრუნვემა თბილისის ქალ. კომიტეტმა განკარ-გულება მოახდინა, რომ ზოგიერთ-გულემა უკანე გამოართვას კომიტე-ტის მიერ მიცემული ზედ მეტი ფუ-ლი. ზოგიერთი ოჯახებს, როგორც აღ-ნიშნულ კომიტეტს ჰგონია, ზედ მეტი წყალი 400—500 მანეთი. ამ ფულის გადახდევნებს უკვე შეუძლნენ. ჯა-რის კაცთა ოჯახების ბიურომ შეამ-დგომლობით 3 მართა მუშათა და სა-ლდათა დეპუტატების საბჭოს და დხარება სთხოვა. საბჭომ განიხილა ეს საკითხი და იმ აზრს დაადგა, რომ ამ ფულის გადახდ

